

- a. „Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat m. V.“
- b. „Forslag til Lov indeholdende Til- læg til § 6 i Lov af 1ste April 1871 om Lønninger for de under Inden- rigsmønstret hørende Embeds- og Bestillingsmand med Undtagelse af selve Ministeriets Personale.“
- c. „Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Kon- cession paa forskjellige Jernbane- anlæg paa Sjælland og Falster“ og
- d. „Forslag til Lov angaaende Med- delelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Side- baner til de jydsk-synske Stats- baner.“

Indenrigsministeren: Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat har allerede i en længere Aarvække staaet paa Dagsordenen, uden at det dog er lykkedes at komme til endog kun en foreløbig Afslutning i saa Henseende, undtagen for Kjøbenhavns Bedommende, hvor Loven af 19de Februar 1861 indførte den personlige Beskatning i Form af en Indkomstskat. I denne Lovs § 25 forbeholdtes det imidlertid, at der inden Udgangen af 1864 skulde foretages en Revision af visse Bestemmelser, navnlig af Bestemmelserne om Skat- læn, og en saadan Revision er flere Gange bleven forsøgt, uden at dette dog har ført til nogen Forandring i Loven. For Kjøbstædernes og Lan- dets Bedommende er der, saa vidt mig bekendt, ikke opnaaet Andet, end at der, foruden en An- ordning af Maaden, hvorpaa Skatten lægges, i Loven om Kjøbstædernes kommunale Styrelse af 1868 er indført den Bestemmelse, at der i Lignings- listerne skal opføres den Indtægt, Bedommende har, som Grundlag for Ligningskommissionens Ansættelse af ham til Formue- og Leiligheds- skat. Der har dernæst i de seneste Aar yttret sig et stærkt Onske om at faae den saa- kaldte interkommunale Beskatning indført, og dette Onske bevægede ifjor Thinget til efter det private Initiativ at nedsette et Udvalg, som imidlertid ikke kom til nogen endelig Beslutning. Om det var paa Grund af den Vanskelighed, der klæber ved selve Sagen, eller fordi man ikke kunde blive enig om Principerne, skal jeg lade være usagt; men vist er det, at Udvalget delte sig i 3 Fra- tioner, der kun bleve enige om at forelægge Thinget et Forslag til en Dagsorden, bestaaende af 4 Punkter. Denne Dagsorden gik da ud paa at an- mode Regjeringen om i næste, altsaa i indværende Samling, at forelægge Thinget et Forslag om en personlig Kommuneskat, der skulde omfatte hele Landet, som skulde være bygget paa Indkomst, Formue og Leilighed, som skulde indføre en inter- kommunal Beskatning, og som endelig skulde tjene som Grundlag for en almindelig Statskat; det er

disse Onsker, jeg ved det Forslag, her forelægges, har tilladt mig at søge at fyldestgjøre. Foruden den Op- fordring, der forelaa til at efterkomme det af Ud- valget udtalte Onske om at give en fælles Lov for hele Landet, har netop Indførelsen af den interkommunale Beskatning maattet føre mig til at anse det for det Hensigtsmæssigste, at denne Lov ikke blot kom til at omfatte Landet og Kjøbstæ- derne, men ogsaa Kjøbenhavn. Den interkommu- nale Beskatning kræver jo nemlig som sine nød- vendige Betingelser, at selv om man bestemmer sig til at give forskjellige Love, maa disse indeholde korresponderende Bestemmelser derom, og dernæst, at Skatteprinciperne ere nogenlunde ens i de Kom- muner, mellem hvilke der kan være Spørgsmaal om at dele Beskatningen; det er disse Betragtning- er, der have foranlediget mig til at samle det Hele i een Lov. Den interkommunale Beskatning medfører imidlertid ogsaa, at den, naar Forordningen om nogenlunde fælles Principer skal fyldestgøres, maa indvirke paa de Principer, der hidtil have været gjorte gjældende i de forskjellige Kommuner. Jeg skal her bemærke, at jeg ikke har set mig istand til at fyldestgjøre et Onske, som fra mange Sider er blevet udtalt, — jeg tilstaaer, at det er forekom- met mig mere at være en Stemning end en vir- kelig gennemført Tanke — nemlig Onsket om at gøre Formuen til Gjenstand for en særlig Beskatning. Jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at dette overhovedet vilde være berettiget, hvorimod jeg ikke nævner den mindste Tvivl om, at det vilde være uhenigtsmæssigt for Samfundet, og at det i det Hele næsten vilde være umuligt at gennemføre. Hvad Leilighedsmomentet angaar, har jeg ikke blot bibeholdt den Bestemmelse for Kjøbenhavn, som nu haves der, nemlig at Lign- ingskommissionen, naar der er særlig Anledning dertil, kan nedsette den Enkeltes Stat, men jeg har ogsaa gennemført den samme Tanke for Kjøb- stæderne og for Landet. I Øvrigt ville være Medlemmer erindre, at Leilighedsmomentet i Kjø- benhavn er gjort gjældende paa den Maade, at en vis Del af den personlige Indtægt er gjort fri, og at Indtægterne fra 400—1,200 Rd. kun ere beskattede forholdsvis. Jeg har fastholdt denne Tanke, idet jeg har maattet erkende, at man i Kjøbenhavn meget vanskeligt vilde kunne komme bort fra et Gjennemsnitsbeløb, om jeg saa maa sige, og jeg har derhos troet, at Forholdene have udviklet sig saaledes, at der var Anledning til at forhøje Fritagelsen noget. Den Indtægt, som dette Lovforslag foreslaar at fritage for Skat, er derfor 500 Rd. i Stedet for 400 Rd., og denne Sum er fradragen helt igennem op til 1,600 Rd., medens der ved Indtægter fra 1,600 til 2,000 Rd. foregaar en Formindskelse, for at der ikke skal til- veiebringes en altfor stærk Overgang fra den ene Satz til den anden. Det Gjennemsnitsbeløb, der saaledes er lagt til Grund for Kjøbenhavns Bed- ommende, anser jeg det imidlertid ikke for nødven-